

කන්තෝරුවට එන වෙලාව අසාගෙන ගිනිත් අර පොත් කන්තෝරුව ආරක්ෂා පුද්ගලයා ගැන නම් මා තුළ හට ගත්තේ අප්‍රසාදයක් වැනි අම්බර් නැගීමකි. පුද්ගලයා එවක දිවයින පත්තරයේ ගිවි කාරණාදාය සුරියාරච්චි ය. ඔහු අතරම පොත් දිය යුතු නිසා මම ජයගත් වත් දිවයින කන්තෝරුවේ බලා සිටියෙමි. සිටලා පොත් දුන්නෙමි. සුපුරුදු ඉල්ලීමක් සමගය.

ඔහු වචනයක් ලියුවේ නැත . කපුරුගේ මෙල්බර්න් ගමන සිදුවූයේ ඊට පසුවය. මෙල්බර්න් වසන සංස්කාරකවරුන් වූ ජගත් ජේ එදිරිසිංහ සහ වරුණ සාවිත්ද එකතුව ඔහු ලවා පත්තර කලාව පිළිබඳ වැඩ මුළුමනින් පැවැත්වූහ. මටත් ඒ ගැන කිවත් මම නොගියෙමි. නොගියේ අර කෝන්තරය නිසා ය. ගියා නම් හොඳ යයි මට සිතුවේ ඔහු කියාපු දෙයක් ආරංචි වූ විට ය.

"මම සියව්‍යේදියානු සාහිත්‍යය ගැන කිසි දෙයක් දන්නේ නැහැ"

පාපොච්චාරණයක් සුරියාරච්චි කර ඇත . මම පුද්ගලයන් පුද්ගලයන් පත් වුණෙමි. මා එදා ඔහු අතට පත් කළ පොත් අතරේ මගේ "සංගම්කාරයාගේ මලගම" ද විය. ඒ වූ කලී සියව්‍යේදියානු සාහිත්‍යය ගැන අද පවා සිංහලෙන් ඇති එකම පොතය. සියව්‍යේදියානු කෙටිකතා දහයක සිංහල පරිවර්තනයකි. එය සියව්‍යේදියානු කෙටිකතා පරිවර්තනය ප්‍රථම වතාවට සිංහලෙන් පළ කිරීම බව ඔහුටත් මගේ පොත් දැකුණු අනෙක් පත්තරකාරයන්ටත් වැටහෙන්නට ඇත . ඊටදානා නම් ඒ බව කියන්නට කැමති නොවූ බව නම් පෙනෙයි.

සුරියාරච්චිගේ ප්‍රතිචාරයේ ඊට වඩා වෙනසක් ඇත . නුපුරුදු රටකට යාමට පෙර ඒ රට ගැන ලබා ගත හැකි හැම දෙයක්ම කියවා බැලීම සාමාන්‍ය උගතුන්ගේ චාරිත්‍රයකි. පොත් නම කියවුවා නම් එය කියවා බලන්නට සුරියාරච්චි බිඳු පුවත්පත් කලාවේදියානු නොසිතීම මට අදහාගත නොහැකි දෙයකි.

කියවුවා නම් ඔහුට සියව්‍යේදියානු සාහිත්‍යය කෙසේ වෙතත් සියව්‍යේදියානු කෙටිකතා ගැන සැලකිය යුතු අවබෝධයක් ලබා ගන්නට ඉඩ තිබුණු බව මම පැහැදිලිවම කියමි. මා ඒ කෙටි කතා දහය තෝරාගැනීමටත් ඒවා පරිවර්තනය කිරීමට අවසර ලබා ගැනීමටත් බොහෝ වෙනසක් ගතිමි. කලක් ගත කළෙමි.

සියව්‍යේදියානු කෙටිකතාවේ පියා වශයෙන් පලකල ලබන තෙත්රේ ලෝසන්ගෙන් පටන් ගෙන නූතන ලේඛකයින් වන තෙලන් ගානර් දක්වා මා තෝරා ගත් අය අතර සුප්‍රකට මහාචාර්යවරයෙක් සහ ආදිවාසී ලේඛකයෙක්ද සිටිති. මෙරටට පිටුවහල් කරන ලද ඉංග්‍රීසි අපරාධකරුවන්ගේ ජීවිතය ආකර කම්කරුවන්ගේ බිය දහවන කතා ආදිවාසී ගැහැනුන්ගේ දරුවන් බලෙන් උදුරාගෙන යාමේ රජයේ ප්‍රතිපත්තිය සුදු පාලකයන්ගේ හිතී රිකි සහ ගිරිගර නිසා අතරම ව ආත්මානිමානය පමණක් නොව සිය ජීවිතාව පවා නැති කළ ආදිවාසීන්ගේ දුක්බව ප්‍රචිත මෙරට පිරිමින් අතර පවත්නා අරමුදු පුද්ගල මිතුරු දම වන මේරිස් සංකල්පය ආදී වශයෙන් වසර දෙසියක ඉතිහාසය පුරා දිවයන සමාජ විභවයක් මේ කතා දහයේ ඉදිරිපත් වන බව සුරියාරච්චිගේ දැනගැනීම සඳහා ලියා තබමි.

මා නමින් සඳහන් කරන අවසන් පුද්ගලයා මගේ මිතුරෙක් නොවේ. මගේ මිතුරකු වූ පණ්ඩිත අසෝක කරුණාරත්න මගින් මා හඳුනාගත් තවත් පණ්ඩිත කෙනෙකි. මා ඒ වචනය යොදන්නේ අපහාසයකට නොවේ. ඔහු සැබෑ විශ්‍යඥකි. මට වැඩක් නොවුණාට ඒ බව අමතක නොකළ යුතුය.

ඔහු පිළිබඳ ප්‍රවෘත්ති දෙකක් ඇත. එකක් අර කියාපු පුස්තකය පුස්තක කථනවස් පත්තර කන්තෝරුව වලට ගිය 2001 වසරේ වූවකි. කරුණාරත්න අමරසිංහගේ පෙර වදන නම් වූ ගුවන් විදුලි වැඩ සටහන ඔස්සේ මගේ පොත් ගැන විචාරයක් ඉදිරිපත් කරගනු වස් ඔහුට කතා කළෙමි. පටිගත කරන දිනයට පොතක් අරන් එන්නෙයි ඔහු මට දැනුම් දුන්නේය. ඒ කියාපු විදියට පෙනී සිටියෙමි.

ඔහුගේ සහායට නාට්‍ය රචක රාජිත සේනාරත්න ද සිටි බව කිව යුතුය.

පොත් ගොඩ පැත්තකය. වරින් වර එනෙන් මෙතෙක් පෙරළා බලමින් අමරසිංහ සිත්ගන්නා විදියේ සැවාදයක් මෙහෙයවූ බව කියමි. එබඳු පරිගත වූ සාහිත්‍යවේදියානු ඔහුට ඇත . කලින් දුන්නේ පොත් එකක්වත් කියවනවාදැයි මට කිව නොහැකිය.

මට මතකවන්නේ මෙරට මාධ්‍යයට පොත පත විවේචන හෝ ලේඛකයන් සමඟ සැවාද ඉදිරිපත් කරන විචාරකයන් දක්වන සැලකිල්ලය. ඔවුන් මතු කරන හෝ අසන ප්‍රශ්න වලින් පෙනී යන්නේ මුළු පොතම පර්යේෂණය කියවා සුදුසු තැන් ලකුණු කැනගෙන ඇති බවය. ලේඛකයන්ගෙන් අසන ප්‍රශ්න හුදු තොරතුරු සඳහා නොව ඒවා නොවේ. පොතට නැඹිටුණ වැදගත් අදහස් හෝ ප්‍රශ්න ගැන එන විමසීමය.

ශ්‍රී ලංකාවේ මාධ්‍යවේදීන් තවමත් පොත කියවා නැත .

ප්‍රචලිත දැනවීම

Australian Government

පවුලේ අයහට මතක කර දෙන්න

නීත්‍යානුකූල ක්‍රමයට ඕස්ට්‍රේලියාවට එමට වැඩි කාලයක් ගතවිය හැකිය. නමුත් එය නිවැරදි ක්‍රමයයි.

සදාකාලයටම කණගාටුවීමේ අවදානම ගන්න එපා.

නීතිය වෙනස්වී ඇත. සත්‍ය කරුණු දැනගන්න

www.australia.gov.au/dontbesorry

කණගාටුවෙන් නිසා

අනුමත කලේ, කැන්බරා, කැපිටල් හිල් හි ඕස්ට්‍රේලියානු රජය මගිනි.
Authorised by the Australian Government, Capital Hill, Canberra.

මා දෙවැනි වතාවට කරුණාරත්න අමරසිංහගේ සහය පැතුටේ මේ රටේ ඉදුන්මය. "සරළ සිංහල වියරණ විදි" පළවූ පස් ඒ ගැන කතා කිරීමට හොඳම පුද්ගලයා ඔහු බව මා තීරණය කළේ මෙරට එස්බීඑස් සිංහල ගුවන් විදුලිය ඔස්සේ ඔහු කල කතාවක් නිසා ය. සියව්‍යේදියා වාසී සිංහල ශ්‍රාවකයන්ගේ දැනගැනීම සඳහා ඔහු එදා දේශනා කළේ නිවැරදි සිංහල භාවිතය ගැනය. ඒ පිළිබඳ නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමට පත් කරන ලද කමිටුවක් ගැන ද ඔහු සඳහන් කළේ ය. ඒ කමිටුව කිසිවක් කළ බවක් නම් තවමත් දැනගන්නට නැත .

මගේ ප්‍රච්චි පොත ඒ කියාපු අරමුණ ඇතිව ලියුවකි. පහත ප්‍රකාශනයක් හැටියට එහි අඩවන බන්දු දිසානායක විසින් පළ කලරනු ලැබූ ඒ පොත කෙරෙහි කරුණාරත්න අමරසිංහ වැනි භාෂා ප්‍රේමීන් හා භාෂා ශෝධකයන් විමසුම් නොගෙන ලැබුණු ඇතැයි මම සිතුවෙමි. ඇතැක් අරලා බලපු කෙනෙක් නැත . හිතපතා පත්තරවලට පියන අමරසිංහ පවා වචනයක් ලියුවේ නැත .

ඔහු පරණ පුරුදු ක්‍රමවේදයම අනුගමනය කළේය. පොත ගැන පෙරවදනෙන් සැවාදයකට මගේ මිතුරකු කැඳවීය.

අවසාන වශයෙන් කිවයුතු කරුණක් ඇත . ශ්‍රී ලාංකික ලේඛකයන්ගේ හා පත්තරවල භාෂාව ගැන මම සරළ සිංහල වියරණ විදි පොතේ ද කරුණු දැක්වුවෙමි. එයට කලින් වරින් වර මහාචාර්යවරුන් පවා කරන වැරදි පෙන්වා දුන්නෙමි. මගේ ගෝලයන් දෙතුන් දෙනකු මහාචාර්ය පදවි දරනත් ඔවුන් මට වඩා හොඳින් සිංහල ලියන බව කිව යුතුය.

සියව්‍යේදියාවාසී අපට සිංහල උගන්වන්නට හදන්නේ අවංකම උදවිය ද?

විශ්‍රාමලේ වළඟල්පති ශාස්ත්‍රවේදී

නා.ලී. සාර්ලස් අමරසිරි

නොවැළැක්විය හැකි හේතුමත ශාඛයයි සංස්කෘතියයි මෙවර පළ නොවන බව කරුණාවෙන් සැළකන්න